

Jean Marc Krings

houdt de goede tradities levend

Jean Marc Krings (Anderlecht, 19/2/1965) was amper 10 jaar oud toen zijn besluit vaststond : hij zou later bij *Spirou* werken! Zijn ouders hadden thuis een koffer vol met oude nummers van *Spirou* die hij las en herlas. Haaa... wat een mooie herinnering, die koffers, kasten en dozen met oude weekbladen, die hebben ook onze jeugd getekend. Krings groeide op met helden als *Lucky Luke*, *Guus Slim* en *Jerry Spring*. Zo raakte hij al snel besmet met het stripvirus. Vandaag heeft hij zijn jeugddroom gerealiseerd : hij treedt in de voetsporen van zijn grote helden met *Violine*. Wij zijn alvast tevreden dat de "kwaliteitsschool" van Dupuis nog steeds nieuwe leerlingen aflevert en vroegen een goedlachse Jean Marc om zijn reactie.

DOOR WALLIE HAKKENS

Als ik jouw werk bekijk, dan krijg ik het gevoel dat je grote bewondering koestert voor de oude meesters zoals Franquin en Roba. Inderdaad, ik heb veel bewondering voor de reuzen van het stripverhaal die Franquin, Roba, Peyo, en anderen inderdaad waren. Maar ik lees niet enkel die "klassiekers", ik blijf op de hoogte van alles wat momenteel gebeurt in de stripwereld. Ik heb ook erg veel interesse voor nieuwe auteurs zoals Guilhem, die *Zarla* maakt bij Dupuis, of nog Ers en Dugomier van *De duivels van Alexia*.

Ging je in je jonge jaren ook wel eens langs bij de beroemde auteurs?

Ja, ik maakte gebruik van de signeersessies op de boekenbeurs van Brussel om auteurs te ontmoeten. Ik herinner me namelijk dat ik mijn krabbels getoond heb aan Roger Leloup, ik moet toen 12 of 13 jaar geweest zijn.

Je hebt een tijdje als assistent van Dupa gewerkt. Wat heb je van hem geleerd?

Wel, in die tijd volgde ik tekenles in de kunstschool van Sint-Pieters-Woluwe. Guy Brasseur, die onze tekenleraar was, regelde een afspraak met Dupa om me voor te stellen als medewerker. Hij nam me toen aan om te helpen met de decors. Zo komt het dus dat ik de achtergronden gemaakt heb voor albums als *Niky en de achtste sarcofaag* en *Dommel, Lobbes van me*. Dupa heeft me enorm veel geleerd. Dankzij hem hou ik van piekfijn uitgewerkte achtergronden en een kwaliteitsvolle inktning.

Toch ben je op een gegeven moment bij Dupa vertrokken : Rodrigue nam de serie *Dommel* over. Was dat niets voor jou?

Ik heb er nooit over gedacht om *Dommel* over te nemen, Rodrigue doet dat trouwens uitstekend!

Je hebt ook nog een tijdje met Walli samengewerkt aan de series *Ton en Tineke* en *Chlorophyl*.

Ik werkte heel graag aan *Chlorophyl*, omdat ik gek ben op de wereld van Macherot. Ik hoop trouwens ooit eens een album te kunnen maken met een personage van Macherot, *Poezekat* bijvoorbeeld.

Hoe zit dat met het project rond *Maigret*? Een hommage aan de klassieke detective, in de stijl van Tillieux?

Violine heeft een bijzondere kracht: als ze iemand met haar violetkleurige ogen strak aankijkt, ziet ze wat die persoon werkelijk denkt. Dat lukt niet bij Marushka, een afschuwelijke vrouw

